

ΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

N. ΟΙΚΟΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθης»
Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου καὶ χαρτονομισμάτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ (μετὰ εἰκόνας), μυθιστορία Οὐθιᾶ Κόλλινς, μετάφρασις Χαρ. Ἀννίνου, (Συν). — Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουρᾶ (Συνέχεια τῆς «Βασίλισσας Μαργῶ»). — ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΣ, μετάφρ. Α. Π. Κουσιτίδου.

ΕΤΗΘΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα:

Ἐν Ἀθήναις: φρ. 5, ἐν ταῖς ἑσπέραις 6.
Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χροσά 10. Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλια 4.
ΦΙΛΑΔΑ προηγουμένα λεπτὰ 20.

Ἡκούσαμεν, ἐν τῇ μαύρῃ βαθύτητι τοῦ δάσους, διακεκομμένον καὶ ἐπώδυνον στεναγμόν. (Σελ. 38).

Ἡ ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΟΥΘΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

Μετάφρασις Χαραλάμπους Ἀννίνου

(Συνέχεια ἴδει προηγουμένου φύλλον).

Δὲν ἐπιχειρῶ νὰ ἐκφράσω τὴν θλίψιν, ἢ μοὶ προὔξενει ἢ ἀποκαλύψις αὕτη, ἐν σχέσει πρὸς τὴν Λαύραν· δὲν θὰ εὕρισκον λέξεις. Τὴν ἀναφέρω δ' ἐνταῦθα μόνον, διότι αὕτη ἡ αἰτία με ἠνάγκασε νὰ λάβω τὴν ἀπόφασιν ἀντιστώ, χωρὶς νὰ ὑπολογίσω τὰς συνεπείας εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς πράξεως τοῦλάχιστον, ἐν ὅσῳ ἡ ἀδελφὴ μου δὲν ἐπληροφορεῖτο πρότερον περὶ τοῦ περιεχομένου.

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις δὲν ἀπέμενεν ἡμῖν πλέον ἢ νάνευρωμεν διὰ τὴν ἐπαύριον ἐνστασίιν τινα κατὰ τῆς ὑπογραφῆς. Ἔπρεπε δὲ ἡ ἐνστασις αὕτη, νὰ εἶνε λίαν βásiμος ὑπὸ νομικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐποψίν, ὅπως κλονίσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ σιρ Πέρισιβαλ καὶ τῷ ἐμβόλῃ τὴν σκέψιν, ὅτι, ἂν καὶ εἴμεθα γυναῖκες, καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ νόμου καὶ τὰ δικαιώματα τὰ παρ' αὐτοῦ παρεχόμενα μᾶς ἦσαν ἐπίσης γνωστά, ὡς καὶ εἰς ἐκείνον.

Ἄφου ἐδασάνισα τὴν ἰδέαν ταύτην, ἀπεφάσισα νὰ γράψω πρὸς τὸν μόνον ἐπιτιμον ἄνθρωπον, ὃν, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν σχέσεών μας, ἔκρινα ἰκανόν νὰ περᾶσχη ἡμῖν

ὠφέλιμον καὶ εὐγενῆ συνδρομὴν ἐν τῇ ἀπομονώσει μας. Ἦτο δὲ οὗτος ὁ συνέτατος τοῦ κυρίου Γίλμωρ, ὁ κύριος Κάθλ, ἐπιφορτισμένος τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου, κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ γηραιοῦ φίλου μας, ὃν ἡ σαλευθεῖσα ὑγεία του εἶχεν ἀναγκάσει νὰ καταλίπῃ τὸ Λονδίνον. Ἄνεκοίνωσα τῇ Λαύρᾳ, ὅτι αἱ συστάσεις αὐτοῦ τοῦ κυρίου Γίλμωρ μοὶ ἐπέβαλλον τυφλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἀδιάφορον καὶ τὸ ἐχέμυθον τοῦ συνεταίρου του, πλήρῃ ἄλλως τε ἔχοντος καὶ αὐτοῦ γυνῶν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἀδελφῆς μου· μεθ' ὃ τῇ ἐγκρίσει τῆς συνέταξας ἀμέσως τὴν συμφωνηθεῖσαν ἐπιστολήν.